

ΤΟ ΧΡΗΜΑ!!!

(Σύνγχρονος μελέτη)

ΣΤΙΧΟΙ & ΜΟΥΣΙΚΗ

ΚΛΕΡΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (ΑΤΤΙΣ)

Allegretto quasi ritardato.

mp *f* *on* *dehors.* *scintillant* *p*

Ped. * *Ped.* *

(νοσοκόρα)

Ποῦ πρέχει σὸ ὄφθαλμό τὸ πλῆθος αὐτό Σὺν τῷ χρ-μα σα-ράντα βαθμῶν κερζῶ 'Ε.

mg. *discreto.*

πά-νω καὶ κάτω κλετῶ ἀ-ε-νά-ως ὄν κῦ-μα. Καὶ λές πῶς εἶν' ἄλλοι τοὺς κρονοβλαβεῖς Πρὶ

(μέ ἔμπροσιν) *al coda per la fine.* *D.C. al fine* *CODA.*

εἰν' ἡ αἰτία σφῆρας αὐτῆς... Τὸ χρῆ-μα!.. τὸ χρῆ-μα!

forte subito. *D.C. al fine* *CODA.* *tremolando.*

Ped. * *Ped.* * *Ped.* *

μενα συγχρόνως (à 4 mains) ἀποτελοῦν πρότυπον ἰσομενοῦ ὁμοῦ, ἦσαν, εἶναι καὶ θὰ ἦναι τὸ μεγαλεῖ-

Attis

ΔΕΝ Μ' ΑΡΕΣΕΙ

2

Δέν μ' ἀρέσει περιγιάλι
 Όπου κάθονται και άλλοι
 Και μού σπάζουν τὸ κεφάλι
 Μὲ αὐτὰ ποὺ σζητοῦν!
 Ἐγὼ θέλω... παραλίαι
 Σιὰς ἀπὸς τῆς Νορβηγίας
 Ποῦ νὰ χάσω σάν κοιλίας
 Μὲ τοὺς γιάρους ποὺ πετοῦν!

3

Δέν μ' ἀρέσουν τὰ παλάτια
 Ποῦχουν χίλια σκαλοπάτια
 Και σὲ κάνουν δυὸ κομμάτια
 Ὡς ν' ἀνέβης στὴν κορφή!
 Ἐγὼ θέλω... καλυβούλα,
 Όπου κάθεται μιὰ γοητούλα
 Στὸ κατᾶφι μοναχούλα
 Μὲ μιὰν ἄσκη μορφή!

4

Δέν μ' ἀρέσουν ἡ δεχτήριας
 Κ' ἡ μεγάλες τραγουδιετρας
 Ποῦ φωνάζουν σάν τὰς πλόστραις
 Και σὲ κάνουν νευρεπὸ!
 Ἐγὼ θέλω... τὴ φλογέρα
 Ποῦ σινάζει τὴν ἑσπέρα
 Και ἀφίνει στὸν ἀέρα
 Ἐνα κόνο μουσιῶ!

5

Δέν μ' ἀρέσουν δεσποινίδες,
 Μὲ λευκὲς ἐπιδερμίδες
 Ποῦ συγγάζουν σ' ἐσπεριδες
 Και προσφέρουν γὰρ τὸ ρό!
 Ἐγὼ θέλω... χωροκούλες,
 Ποῦν ἀθάες ποτὴν ἀπλοῦλες
 Και πηγαίνουν σταις βρουσιῦλες
 Τὸ βραδάκι, γιὰ νερό!

6

Δέν μ' ἀρέσουν τὰ βιβλία
 Ποῦ μιλῶν γιὰ μεγαλεία
 Βασιλεῖς και μαυσιελεία
 Γιὰ βασιόνους γι' ἀρχοντιά!
 Ἐγὼ θέλω... παραμῦθι,
 Τὸ ποικι και τὸ ρεβῆθι
 Ποῦ μαγεῖται παιδιῶν κλήθι
 Γύρω, γύρω στὴ φωτιά!

ΤΟ ΧΡΗΜΑ!!!

2

Σιὸν περίεπτό σου τὸν ἑσπεριῶ
 Σὲ κάθε γωνιά μὲ τὴν λέξι «πεινώ»
 Πτωχοὶ σ' ἐνοχλοῦν, πλοῦσιέ μου, κί ἀνοίγης τὸ βῆμα
 Κί ἰδρώνεις, γιὰτ' εἶσαι χονδρός και παχὺς!
 Πούος φταιεῖ ἄν εἶναι στὴ γῆ δυστυχεις;
 ... Τὸ χῶμα!... Τὸ χῶμα!

3

Καμάρι τὰς εἶχαν σ' ὄλο τὸ χωριὸ
 Καλὲς ἀδελφαις ἡ Λενιώ κ' ἡ Μαριώ,
 Μά πέθαν' ὁ γέρος κί ἀφῆκε τὸ πλοῦσιο κτήμα
 Και τώρα δέν πᾶν μαζί στὴν ἐσολοσιᾶ
 Πούος φταιεῖ ποῦ μάλωσαν στὴν κερσισιά;
 .... Τὸ χῶμα!... Τὸ χῶμα!...

4

Παντρεῖται γέρος πεντάμορφη νιά
 Εἰς τ' ἄσπρα μαλλιά του φορεῖ λεμονιά
 Και μοῦτζε ὁ γάμος κηδεῖα γιὰ κεινο τὸ θῆμα
 Τὸ ἄνθος, ποῦ ἄδικα θά μαραθῆ;
 Πούος φταιεῖ ἄν τὸση δροσιᾶ θά χαθῆ;
 .... Τὸ χῶμα!... Τὸ χῶμα!.

5

Ἡ σῶνος κάποιου βιοπαλαιστοῦ
 Συχνά στὴν ἀργαλί ἐνὸς τοικοῦτο
 Τῆς γραμματιῶς μετετῆ τὸ γλυκύτοιο ὄρημα
 Και σάν κοινοῖνε μαρτυρεῖ στὸν παπᾶ
 Ὅτι κί ἀτ' τοὺς δύο ποῦ πολὺ ἀγαπᾶ...
 ... Τὸ χῶμα! Τὸ χῶμα!

6

Τὸ χῶμα γεννᾶ τοὺς πολέμους στὴ γῆ
 Κί' αὐτὴ τῶν ἐθνῶν τὴν ἀνθρωποσοφική
 Ποῦ εἶκαμε τόσες μανάδες νὰ κλαῖνε στὸ μῆμα
 Ποῦ κείται γιὰ πάντα μονόκορβος γυιός!
 Γιὰ πόστο... πούος φταιεῖ ἄν εἶνε νεκρός;
 .... Τὸ χῶμα!... Τὸ χῶμα!...